

2. LUKU

ISRAELILAISET, LEVIITAT JA PAPISTO

Mitä ihmiskunnan luokkia kuvattiin israelilaisilla leviitoilla ja papeilla — Pappien voitelemine — Ylimmäisen papin ”pyhien vaatteiden kunniaksi ja kaunistukseksi” kuvaannollinen merkitys tarkastettu — Aabrahamlainen liitto, lakiliitto ja uusi liitto esikuvatut

ON SANGEN tarpeellista saada selvä käsitys tabernaakkelin rakenteesta ja siihen kuuluvasta kalustosta sekä näiden esikuvallisesta merkityksestä; mutta on myös tärkeää saada tietää jotakin sisällä toimivista henkilöistä ja niiden merkityksestä esikuvina.

Israelia käytetään monessa tilaisuudessa esikuvana kristillisestä seurakunnasta. Esimerkiksi, kun he läksivät Egyptin orjuudesta, he esikuvavasivat Jumalan lapsia, jotka kuulevat hänen kutsunsa lähteä ulos maailmasta alkaakseen palvella häntä.

Erämaamatka kuvasi sitä pitkällistä pyhiinvaellusta, mikä monen täytyy tehdä etsiesään luvattua lepoa Kanaanissa, josta Jeesus sanoi: ”Tulkaa minun tyköni... niin minä annan teille levon.” Kuten esikuvassa, samoin todellisuudessaakin, ei luvattuun Kanaanin maahan ole kovinkaan pitkä matka, jos vain Jumalan lapsilla olisi kylliksi uskoa tullakseen ja kohta uskon kautta astuakseen sinne. Jumala on yltäkyllin pitänyt huolta heistä, ja yhtäkaikki harhailevat he ympäri erämaassa etsien lepoa, jota eivät kuitenkaan löydä, koska he eivät usko Jumalan lupauksiin. Muutamat vaeltavat sillä lailla kauan aikaa ja muutamat eivät koskaan tule Kanaanin lepoon epäuskonsa tähden. Mutta vaikka luonnollista Israelia tällä ja muullakin tavoin käytettiin kuvauksena hengellisestä Israelista, käytetään sitä tässä kohdassa tabernaakkelin yhteydessä kokonaan toisenlaisena esikuvana. Kieltämättä kuvasi Israel tässä koko ihmismaailmaa. Syntiuhrit, muut uhrit, sovitukset jne., jotka esikuvallisesti toimitettiin niiden edestä — ja yksinomaan niiden tähden — esikuvavasivat niitä ”parempia uhreja” ja parempaa sovintoa, joka on toimitettu koko maailman edestä; sillä me luemme: ”Hän on meidän syntiemme sovitukset, eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman.” — 1 Joh. 2:2; Hebr. 9:23

Lyhyesti sanoen: Israel oli esikuva samoin kuin tabernaakkeli, papit, leviitat ja uhrit. Kaikki mitä siellä kuvaannollisesti toimitettiin Israelin kanssa ja sen puolesta, se toimitetaan Kristuksen ensimmäisen adventin jälkeen korkeammalla tasolla suuremman mittakaavan mukaan, ja tämä jälkimmäinen on vasta se todellisuus, josta edellinen oli vain esikuva eli varjo.

Niin kuin Israel kuvasi maailmaa, niin kuvasi leviittojen suku ”uskon huonekuntaa” eli kaikkia Jeesukseen ja hänen lunastustyöhönsä uskovia. Papisto, yksi ruumis yhden päämiehen eli ylimmäisen papin johdon alla, kuvasi sitä ”pientä laumaa”, joka yhdessä ”päänsä”, ylimmäisen pappinsa kanssa, muodostaa ”kuninkaallisen papiston”, joka nykyisen uhriaajan jälkeen tulee olemaan kuninkaina ja pappeina Jumalan edessä ja hallitsemaan maailmaa. (Ilm. 5:10) Niin muodoin näemme Jeesuksen ylimmäisenä pappina — ei pappina aaronlaisen järjestyksen mukaan, joka vain kuvasi suurempaa ja korkeampaa järjestystä — vaan todellisen papiston päänä. (Hebr. 3:1; 4:14) Aaronlainen pappeus kuvasi Kristusta pääasiallisesti hänen alennustilassaan ja hänen kärsimisissään, mutta vähem-

män tulevassa kunniassaan. Melkisedek sitä vastoin esikuvasi Kristusta kuninkaallisena papistona.

Mutta ennen kuin alempi papisto, Kristuksen ruumiin jäsenet, kuninkaallinen papisto, tulee yhdistetyksi päänsä kanssa ja alkaa hallituksensa, täytyy sen ”kärsiä hänen kanssaan”, ottamalla osaa vastakuvallisiin uhreihin, kuten kohta saamme nähdä. — 2 Tim. 2:12

Apostoli Pietari osoittaa, keitä kuvattiin aaronlaisilla papeilla, kun hän puhuen niille, jotka olivat pyhitettyjä, sanoo: ”Rakentukaa... pyhäksi papistoksi, uhraamaan uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.” ”Te olette... kuninkaallinen papisto.” (1 Piet. 1:2; 2:5,9 engl. käännös) He ovat kaikki totuuden pappeja (palvelijoita), vaikeivät kaikki saarnaajia ja jumaluusopin tohtoreita; ja jokaisen täytyy toimittaa osansa itsensä uhraamisessa, ennen kuin hänet tunnustetaan soveliaaksi olemaan kanssaperrillisenä Kristuksen kanssa. Ainoastaan niillä, jotka kärsivät hänen kanssaan, on lupaus saada myös hallita hänen kanssaan. — Room. 8:17

Siitä, että päämiehenä eli ylimmäisenä pappina, tässä ”pienessä laumassa”, on Herramme Jeesus, puhuvat apostolit usein. Mainitsemme vain yhden paikan. ”Pyhät veljet [”kuninkaallinen papisto”], jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme (eli pappisjärjestyksemme) apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen.” — Hebr. 3:1

Kun nyt lähdemme tarkastamaan tuon esikuvallisen papiston asettamista virkaansa, näemme että leviittojen heimo (kuvaten kaikkia vanhurskautettuja uskovaisia) oli olemassa ennen kuin papisto perustettiin. Samalla lailla on vastakuvassa: ”Kuninkaallinen papisto” alkoi silloin kun Jeesus, ylimmäinen pappi, voideltiin (tullessaan kastetuksi) (Luuk. 3:22; Apt. 10:38); mutta uskovaisia, vanhurskaaksi tehtyjä uskon kautta Kristukseen, oli ollut olemassa jo aikoja sitä ennen. Niin esim. Aabraham uskoi Jumalaan ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. (Room. 4:2,3) Vaikkei vielä Aabrahamin aikana ollut olemassa esikuvaakaan, luettiin hänet kuitenkin vanhurskautettuna uskovaisena ”uskon huonekunnan” jäseneksi, jota huonekuntaa leviitat kuvasivat. Mutta kuninkaalliseen papistoon ei valittu ketään, ennen kuin tähän luokkaan kuuluva ylimmäinen pappi ensin oli asetettu virkaansa. Sen jälkeen on kristillisen armotalouden eli evankeliumikauden erikoistettava ollut alemman papiston asettaminen virkaan. Papit, jotka nyt pyhittävät itsensä ja uhrautuvat, valmistuvat sen kautta Jumalan aseiksi valtakunnan kuningasarvolle ja siten maailman kansojen siunaamista varten.

Papisto

On huomattava, että kaikissa jumalanpalvelustoimituksissa ja töissä, jotka kuuluivat papiston tehtäviin, oli ylimmäinen pappi aina ensimmäisenä. Siten on myös laita vastakuvallisessa papistossa: Jeesus oli ensimmäinen — hän on johtaja, päämies ja edelläjuoksija. Tämä opettaa meille selvästi, ettei kukaan tullut ennen häntä. Niin muodoin näemme, ettei yksikään patriarkoista tai profeetoista kuulunut ”pieneen laumaan”, kuninkaalliseen papistoon, jota myös kutsutaan ”morsiameksi”, ”Karitsan vaimoksi.” Vaikka he tulevat suuresti siunatuiksi Herran palvelijoina, ei heidän palveluksensa kuitenkaan tule olemaan niin suuri ja ylevä kuin pappien, eikä myöskään heidän kunniansa niin suuri;

siitä huolimatta, kuten leviitat esikuväsivät, tulee heidän tuleva toimintansa ja kunniansa ilmeisesti olemaan suuri.

”Kaitaa tietä elämään” (kuolemattomuuteen) ei aukaistu ennen kuin Jeesus tuli. Hän oli ensimmäinen, joka kulki sen tien. Hän ”toi valoon elämän ja katoamattomuuden (kuolemattomuuden).” (2 Tim. 1:10) Ja vaikka kaikki uskolliset (leviitat) saavat iankaikkisen elämän – samoin kuin maailmakin (jota esikuvattiin ”Israelin leirillä”), jos se tahtoo vastaanottaa elämän Kristuksen tuhatvuotishallitus kautena – niin tulevat kuitenkin ainoastaan papit, jotka voittavat ja seuraavat johtajaansa kaidalla tiellä elämään – uhra-ten inhimilliset halunsa – siten etsimällä kunniaa ja kuolemattomuutta (Room. 2:7), omaamaan sen rajattoman määrän elämää, jota kutsutaan kuolemattomuudeksi – sen elämän, jonka alkuaan omisti ainoastaan Jumala, sekä meidän Herramme Jeesus Kristus ylösnousemisensa jälkeen. – Katso Jumalan aikakaussuunnitelman lukuja 10 ja 11.

Voiteleminen

Lain alaisena oli voiteleminen se pyhä toimitus, minkä kautta papit asetettiin virkaansa. Heidät voideltiin virkaansa erityisellä voiteella, jota kutsuttiin ”pyhäksi voitelu-öljyksi”, ja jota ei käytetty muita kuin pappeja varten. Muiden oli laitonta pitää tai valmistaa sellaista voidetta. (2 Moos. 30:25-33,38) Tämä öljy kuvasi lapsenoikeuden (eli lapseksi-ottamisen) pyhää henkeä, minkä kautta me, todellinen kuninkaallinen papisto, olemme ikään kuin sinetillä vahvistetut Jumalan pojiksi. Ainoastaan vihityt, papit, voivat koskaan tulla tällä tavalla voidelluiksi.

Aaron, esikuvallinen ylimmäinen pappi, esitti Jeesusta, päätä, ja seurakuntaa hänen ruumiinaan – tuota suurta vastakuvallista ylimmäistä pappia. Koska Aaron oli vain syntinen ihminen, niin kuin kaikki muutkin, täytyi hänen pestä itsensä voidakseen asianmu- kaisella tavalla esikuvata puhtautta vastakuvassa, Jeesuksessa, joka ei synnistä mitään tiennyt ja hänen seurakuntaansa, joka on puhdistettu hänen kalliilla verellään ja veden pesossa sanan kautta. – Ef. 5:26

Peseydyttyään puettiin Aaron ”pyhiin vaatteisiin kunniaksi ja kaunistukseksi” (2 Moos. 28) ja sen jälkeen vuodatettiin voiteluöljy hänen päänsä päälle. (2 Moos. 29:7) Jokainen kappale tässä ihanassa puvussa esikuvasi suuren pelastajan – pään ja ruumiin – ominaisuuksia ja voimia, sellaisina kuin Jehova näki nämä ominaisuudet ja voimat katsellessaan eteenpäin tuleviin ”Jumalan lasten ilmestymisen” aikoihin, ja hänen lupauksensa täyttymiseen heissä.

Ylimmäinen pappi esikuvallisissa vaatteissaan ”kunniaksi ja kaunistukseksi”

”Ja nämä ovat vaatteet, jotka heidän tekemän pitää: kilpi, olkavaate, vaippa, ihopaita, hiippa ja vyö. – 2 Moos. 28:4

Valkoinen, liinainen ”olkavaate” merkitsi ylimmäisen papin puhtautta ja koristeom- pelut siinä osoittivat, kuinka tämä puhdas persoona kantaisi hedelmää armeliaisuuden töissä.

Ylimmäinen pappi vaatteissa, jotka kuvaavat Kristuksen tulevaa kirkkautta

”Hiippaa”, joka oli hienoa valkoista liinaa (esikuvaten vanhurskautta), kannettiin otsan ympäri käärittynä. Tähän oli sinisellä nauhalla kiinnitettynä kultainen levy eli ”kruunu”. Hiippa merkitsi sitä, että hänellä oli oikeus kruunuun.

Tuohon kultaiseen levyyn oli kaiverrettuna sanat: ”Pyhä Herralte”, mikä merkitsi: Tämä ylimmäinen pappi on kokonaan antautunut toimittamaan Jehovan aikomuksia. Kultainen kruunu ilmaisi myös hänen kuninkuuttaan: Kristus on oleva ”pappi valtaistumellaan”, ”pappi iankaikkisesti Melkisedekin säädyn mukaan.” — Sak. 6:13; Ps. 110:4; Hebr. 7:17

”Liinainen vyö” merkitsi vanhurskasta palvelijaa: liina vanhurskautta, vyö palvelija-asemaa.

Sininen ”olkavaate” merkitsi hänen uskollisuuttaan. Sen päärme oli varustettu kultaisilla kulkusilla ja granaattiomenilla. Granaattiomenat, ollen erinomaisia hedelmiä, osoittivat, että lunastajan uhritoiminnan uskollinen täyttäminen oli kantanut runsaita hedelmiä — että se oli ihmiskunnan kadotetun elämän lunastus. Kultaiset kulkuset merkitsivät, että kun meidän ylimmäinen pappimme esiintyy kirkkaudessa ja kunniaassa, sovintouhrin hedelmä ilmestyy kaikille — ilmoitetaan koko maailmalle, niin kuin kulkuset esikuvassa ilmoittivat sen koko Israelille. Tämä osoitetaan sillä, että kulkuset sijaitsivat niin lähellä granaattiomenoita — ne vetivät huomion hedelmiin.

”Olkavaate” oli suurella taidolla tehty ja kaunis kudos sinisistä, purppuraisista, tulipunaisista, valkoisista ja kultaisista langoista. Se oli kaksiosainen, joista toinen puoli riippui etu ja toinen selkäpuolella. Nämä molemmat osat olivat yhteen liitetyt kahdella kultaisella soljella olkapäitten päällä. Olkavaate kuvasi kahta suurta liittoa. Etummainen osa kuvasi aabrahamlaista liittoa ja takimmainen osa uutta liittoa. Molempien liittojen osoitetaan tällä tavalla riippuvan meidän ylimmäisestä papistamme. Ne ovat molemmat pannut

hänen päällensä. Ellei hänen onnistu pitämään voimassa niitä tai ei onnistu toteuttamaan niiden ehtoja ja määräyksiä, niin ne raukeavat tyhjiin – olemattomiksi. Mutta Jumalan kiitos, nämä liitot ovat yhdistetyt varmasti häneen kultaisilla olkasoljilla (jumalallisella voimalla) ja ne ovat vielä sidotutkin häneen tuolla kirjailulla vyöllä, joka on samaa ainetta kuin päällysvaatekin.

Tämä ”kirjailtu vyö” näyttää sanovan: tämä on palvelija; ja kun se on olkavaatteen vyö, sanoo se meille, että tämä on ”liiton enkeli (lähettiläs, palvelija), jota te haluatte.” – Mal. 3:1

Ensimmäinen osa tätä olkavaatetta, joka edustaa uutta liittoa, taattiin Golgatalla; sillä eikö Herramme kuolema ollut uuden ”liiton veri”, johon hänen ruumiinsa jäsenet ovat osallisia? – Matt. 26:28; 1 Kor. 10:16

Toinen osa ei ole vielä täyttynyt, paitsi siinä merkityksessä, että taivaallinen Isä näkee sen täyttymisen tulevaisuudessa; sillä Aabrahamin kanssa tehty liitto sisälsi lupauksen Aabrahamin siemenen esiintymisestä, jonka kautta uusi liitto on siunaava kaikki kansat, ja tämä siemen ei ole vielä täydellinen. On kyllä totta, että meidän Herramme Jeesus on siemen; mutta kuitenkin Jumala näki jo edeltäpäin ja puhui siitä suuremmasta hengellisestä siemenestä, johon sisältyy ruumis – seurakunta yhdessä pään kanssa. (Gal. 3:16,29) Apostoli osoittaa vielä, että myös maallinen Aabrahamin siemen ottaa osaa maailman siunaamiseen; mutta kuitenkin on hengellinen Israel todellinen siemen, niin kuin on kirjoitettu: ”Orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa.” – Gal. 4:22-31

Aabrahamin luonnollisen siemenen suhteen, todistuksena siitä, ettei se ole niiden pappien joukossa, jotka toimeenpanevat siunaamisen, sanoo apostoli: ”Evankeliumin [liiton hengellisen osan] puolesta he [kirjaimellinen siemen] kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valintaan nähden he ovat rakastettuja [edelleen] isien tähden. Sillä armolahjojaan ja kutsumustansa ei Jumala kadu. Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan: Pelastaja [tuo suuri ylimmäinen pappi, liiton palvelija – Jeesus, pää, ja ”pieni lauma”, hänen ruumiinsa] on tuleva Siionista [hengellisestä seurakunnasta], hän on poistava jumalattomuuden Jaakobista.” Ensin hengellinen eli todellinen siemen siunaa heidät, ja sen jälkeen he tulevat kanssatyöntekijöiksi. – Room. 11:26-29

Sen jälkeen, kun Kristuksen ruumis on tehnyt hengellisen siemenen täydelliseksi, täytyy Aabrahamille annetun lupauksen maallisen siemenen suhteen käydä käytäntöön. Lihallisen siemenen täytyy tulla lukuisaksi, kuin ”hiekkameren rannalla.” Taivaallista siementä verrataan ”taivaan tähtiin”. (1 Moos. 22:17) Heidän [lihallisen siemenen] täytyy ensin tulla käännettyksi vanhurskauteen ja totuuteen; ja sen jälkeen he tulevat välittäviksi aseiksi, joiden kautta hengellinen siemen saa aikaan luvattun koko ihmiskunnan siunaamisen armolla ja totuudella. Tulipunainen, sininen, purppurainen ja muun väriset aineet, joista olkavaate oli kokoonpantu, ilmoittavat molempien liittojen ehtoja. Tulipunainen osoittaa, miten Jumala sovintoveren kautta valmistaa lunastuksen aadamlaisesta kirouksesta. Valkoinen liina viittaa ihmisen jälleenasettamisen alkuperäiseen puhtauteensa. Sininen merkitsee, että hän saa kykyä uskollisesti säilyttää vanhurskautetun luonteensa. Purppura taas ilmoittaa yhteisvaikutuksesta valtakunnan kuningasvallan kanssa. Kaikki nämä yhteen kudotut siunaukset tehdään lujaksi ja varmaksi ylimmäisen papin jumalalli-

sen voiman kautta, mikä kuvattiin vaatteeseen kudotuilla kultalangoilla. Sillä tavalla on Jumala asettanut nämä molemmat liitot, mikäli ne ihmisiä koskevat, hänen päälle, jolla on niin hyvin voima kuin tahtokin, ”aikanaan”, toimeenpanna nämä ihanat liiton siunaukset.

”Jumalanvastausten rintakilpi” oli olkavaatteen etupuolella. Sitä kannattivat kultaiset vitjat, jotka riippuivat olkapäillä olevista soljista ja olivat kiinnitetyt olkavaatteeseen punoksilla, jotka kulkivat kultarenkaitten läpi. Tämä yhteen liittäminen oli sisäpuolelta kätkeyty sillä tavalla, että se satunnaisesta katselijasta näytti ikään kuin rintakilpi olisi ollut osa olkavaatteesta. (2 Moos. 28:26-28) Tämä rintakilpi kuvasi ihanalla tavalla lakia: se ei ollut osa aabrahamlaisesta liitosta (olkavaatteesta), vaan se oli ”jäljestäpäin lisätty” siihen. (Gal. 3:19) Israelilaisten näkökannasta katsoen (sillä he eivät nähneet sen kätkeytyä yhteyttä), oli Aabrahamin kanssa tehty liitto ja ”430 vuotta myöhempi laki”, kaikki yhtä kokonaisuutta. Mutta apostoli Paavali osoittaa meille, että on kaksi osaa kahta lajia siementä, jotka kuuluvat tähän liittoon, nimittäin hengellinen ja luonnollinen, sekä että liitto ja laki olivat erotetut toisistaan, ”jotta lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan lakiin pitäytyvälle, vaan myös Aabrahamin uskoa olevalle?” — Room. 4:16

Tämä lain symboli (rintakilpi) oli yksi ihanimmista kappaleista ylimmäisen papin puvussa. Se oli tehty samoista aineista kuin olkavaatekin. Siihen oli asetettu kaksitoista kultaan upotettua, kallisarvoista jalokiveä, joihin oli kaiverrettu Israelin kahdentoista sukukunnan nimet. Se oli kiinnitetty hänen sydämensä kohdalle, mikä merkitsee, että se oli hänelle kallisarvoinen. ”Vanhurskauden kilpenä”, peitti se hänen sydämensä. Häntä miellytti se, mikä hylkäsi kaiken epätäydellisen — ”Sinun tahtosi, minun Jumalani, teen minä mielelläni; ja sinun lakisi on sydämessäni.” — Ps. 40:9

Tämä kilpi oli yhdestä kangaskappaleesta, kaksi vaaksaa pitkä ja vaaksan leveä, kokoontaitettu keskeltä, niin että se kaksinkertaisena oli vaaksan pitkä ja vaaksan leveä. Vaaksan mitta merkitsi sitä, että Jumalan laki on täysi mitta täydellisen ihmisen kyvyille. Ihminen Kristus Jeesus, joka oli täydellinen, olikin ainoa, joka koskaan on voinut rikkomatta täyttää Jumalan lain. Ne, jotka muodostavat ”pienen lauman”, hänen ruumiinsa, heille on hänen vanhurskautensa luettu, ja niin muodoin voivat he todella sanoa: ”Lain vaatima vanhurskaus täytetään meissä.”

Se seikka, että kilpi oli kaksinkertainen, ja että sen puoliskot olivat saman kokoiset, merkitsee lain kirjainta ja henkeä. Etummainen puolisko sisälsi jalokivet ja oli ripustettu kultavitjoilla olkavaatteen kultasolkiin. Taaimmainen puolisko oli kiinnitetty olkavaatteeseen. Tämä taaimmainen puolisko, sidottuna olkavaatteeseen (liittoon), näyttää merkitsevän lakia sen kirjaimellisessa muodossa, sellaisena kuin se annettiin lihallselle Israelille. Etummainen puolisko näyttää taas merkitsevän lain henkeä, täytettynä meissä, ”jotka emme vaella lihan mukaan, vaan hengen.” (Room. 8:4) Nämä molemmat ovat todellisuudessa yhtä, kun katsellaan asiaa oikein; kuitenkin kallisarvoiset jalokivet on kiinnitetty ainoastaan etummaiseen puoleen.

Kun puhdas kulta kuvaa jumalallisia asioita, näyttää se seikka, että tämä lain osa riippui kultavitjoilla kultasoljista, opettavan meille, että laki on jumalallinen; ja me tiedämme myös, että jumalallisen avun kautta me saavutamme kyvyn vaeltaa — ei lihan vaan

hengen mukaan. Juuri tämä puoli laista omaa ”jalokiviä”, upotettuina kultaan, kuvaten siten todellista Israelia, Herran ”pieniä laumaa”. ”Niitten pitää, sanoo sotajoukkojen Herra, oleman minun sinä päivänä, jona minä kokoan jalokiveni.” (Mal. 3:17, engl. Raam. käänn.) Kun me siten olemme upotetut kultaan (jumalalliseen luontoon) ja meitä kannattaa Jumalan lupauksen kultavitjat, mikä ihme siis, että ”lain vanhurskaus on täytetty meissä!” – Room. 8:1,4

Sellaisena kuin Aaron seiso siellä, puettuna näihin kauniisiin vaatteisiin, joilla oli sellainen esikuvallinen merkitys, ja voideltuna pyhällä öljyllä, oli hänen päänsä esikuva Jeesuksesta, papiston päästä ja hänen ruumiinsa kuvasi seurakuntaa, joka tulee täydelliseksi Kristuksessa. Kuinka mieltä kiinnostava ja paljon merkitsevä esikuva hän olikaan maailman ylimmäisestä papista, tuosta saastuttamattomasta, joka oli varustettu voimalla ja vallalla täyttääkseen Jehovan liiton.

Alempi papisto – ”Ruumis”

Me näemme, että alipapisto kuvasi ylimmäisen papin ruumista eli jäseniä kukin erikseen. Jokainen heistä kantoi päähinettä, jolla peitti päänsä osoittaakseen, ettei hän ollut papiston pää, vaan ainoastaan jäsen ruumiissa. Jumala antoi Jeesuksen ”kaiken pääksi seurakunnalle, joka on hänen ruumiinsa.” (Ef. 1:22,23) Juuri tämän tähden Paavali määrää, että vaimon pään pitää olla peitetty osoittaakseen, että hän ei ole pää; sillä Paavali käyttää miestä ja vaimoa esikuvina Jeesuksesta ja hänen morsiamestaan – esikoisten seurakunnasta.

Alemmat papit olivat puetut liinavaatteisiin ja vyöllä vyötetyt. Heidän vaatteensa esikuvassivat Jeesuksen vanhurskautta, joka on laskettu meidän hyväksemme ja heidän vyönsä merkitsee, että me olemme vanhurskauden palvelijoita. Ylimmäinen pappi kantoi hyvin samannäköistä pukua uhraamisaikana (sovituspäivänä) ja pukeutui loistopukuunsa vasta sitten, kun hän oli toimittanut sovituksen.

Papin voitelemine

Samalla lailla kuin Aaronin pään päälle vuodatettiin pyhä öljy, niin voideltiin meidän päämme Herra Jeesus Kristus vastakuvallisella öljyllä – pyhällä hengellä – kun hän oli kolmenkymmenen vuoden iässä. Tämä tapahtui Jordanin virran rannalla hänen vihkiytymisensä aikana. Siellä hänet voideltiin ”iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi” – olemaan kaikkien kanssaperillistensä ”päänä”. Määrätty määrä henkeä annetaan jokaiselle jäsenelle, joka sillä tavalla vihkiä itsensä, mutta Jehova ”ei antanut henkeä mitalla hänelle. (Joh. 3:34, engl. Raam. käännös) Johannes näki ja antoi todistuksen, että meidän ylimmäinen pappimme tuli tällä tavalla voidelluksi; ja Pietari todistaa myös kuinka ”Jumala pyhällä hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen nasaretilaisen. – Joh. 1:32; Luuk. 4:1; Apt. 10:38

Voiteluöljy vuodatettiin ainoastaan pään päälle. Alipappeja ei voideltu henkilökohtaisesti.¹ Heidät luettiin ylimmäisen papin ruumiin jäseniksi, ja he saivat voitelunsa ainoas-

1 2 Moos. 30:30 viittaa Aaronin ja hänen poikiensa voitelemiseen. Ajatus on, että jokainen Aaronin poika, joka seuraa Aaronia ylimmäiseksi papiksi, voidellaan isänsä sijaan ylimmäiseksi papiksi.

taan hänessä heidän päänsä. Tästä seuraa myös, että vastakuvalliset papit ovat ainoastaan osallisia Kristuksen hengestä, ja että ainoastaan sellaiset, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, ovat osallisia tästä voitelusta, joka ikään kuin sinetillä merkitsee kaikki ne, jotka tulevat hyväksytyiksi Jumalan lupauksen perillisinä ja kanssaperillisinä Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa. — Ef. 1:13,14; 4:30

Ölly vuotaa hänen (ylimmäisen papin) ”viittansa liepeille”. (Ps. 133:2) Tämä merkitsee sitä, kuinka kaikki jäsenet Kristuksen ruumiissa tulevat osallisiksi samasta voitelusta, sen jälkeen kun heidän päänsä on tullut voidelluksi. ”Se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, pysyy teissä. (1 Joh. 2:27) Tämä öljy alkoi tulla ruumiin osaksi helluntaipäivänä, ja se on siitä asti evankeliumikautena yhtä mittaa valunut alas, voidellen kaikki, jotka ovat todellisesti kastetut Kristukseen valtuuttaen heidät yhdessä päänsä kanssa olemaan kuninkaita ja pappeja Jumalan edessä ja hallitsemaan tuhannen vuotta. — Ilm. 20:6

Me näemme siis, että Aaron puettuna ja voideltuna esikuvasi täydellistä Kristusta Aabrahamin täyttä siementä, jossa Jumala pian siunaa kaikki maailman kansat. Mutta älkäämme vaan unohtako, että me olemme tarkastaneet tätä suurta vapauttajaa Jumalan kannalta ja että me hänen kanssaan olemme katsoneet eteenpäin hänen ilmestymisensä aikaan — tuon tuhatvuotisen päivän aamunkoittoon — jolloin kaikki jäsenet ovat tulleet yhdistetyiksi ruumiiseen ja pyhä öljy on valunut alas hänen vaatteensa liepeille, voidellen joka jäsenen (3 Moos. 10:7) Silloin hän alkaa työn ihmiskunnan siunaamiseksi. Ajatellen tämän kuninkaallisen papin ihanaa hallintoa rukoilemme yhä: ”Tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä.”